

bude kryta, vyplatí jí celou její pohledávku proti tomu, že žalovaná jemu (jeho otci) vrátí částku, která jí bude přikázána v dražebním řízení. Žalovaná v důsledku této dohody k dražebnímu roku se nedostavila a nezúčastnila se podávání. Žalobce opíraje se o uvedenou úmluvu domáhá se na žalované zaplacení přikázané jí pohledávky. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

důvodů :

Podle dvorského dekretu ze dne 6. června 1838 č. 277 Sb. z. s. je taková úmluva nicotná, a nemůže žalobce ani žalovaná strana žalovati ani na splnění, ani na vrácení toho, co následkem smlouvy té bylo plněno.

Čís. 15584.

Pokud nelze spatřovati zavinění lékaře a ošetřovatelky, utrpěl-li pacient tělesné poškození při provádění léčení diathermickým přístrojem.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1936, Rv I 2756/34.)

Žalobkyně (členka okresní nemocenské pojišťovny), jež byla při diathermickém ozařování v ambulatorním léčení nemocenské pojišťovny popálena, domáhá se na okresní nemocenské pojišťovně, ošetřujícím lékaři a ošetřovatelce náhrady jí tím způsobené škody. Tvrdí, že žalovaná ošetřovatelka odpovídá jí za škodu proto, že porušila předpisy o ošetření a obsluhování elektrických aparátů, zavinivši nesprávným zavedením elektrického proudu její poranění. Tím, že žalobkyně byla ponechána bez dozoru a že žalovaná pojišťovna a žalovaný lékař se nepostarali o patřičný dozor, zavinili všichni nehodu. Pojišťovna ručí dále i jako ústav za své zaměstnance a úředníky podle §§ 1293 až 1295, 1297, 1299, 1301—1303, 1313, 1313 a), 1315, 1323 a násl. obč. zák. Nižší soudy neuznaly žalobní nárok důvodem po právu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Nehodu si způsobila odstraněním elektrodů sama žalobkyně, která byla poučena, že nesmí sama odstraniti olověné plotny, nýbrž že musí zavolat, jakmile pocítí přílišnou horkost. Tím jednala proti danému poučení. Avšak jest dále zjištěno, že byla ihned po ruce ošetřovatelka, která byla oprávněna obsluhovati diathermický přístroj pod dozorem zkušené ošetřovatelky a lékaře, a že ona také na křik žalobkyně ihned proud vypjala. První žalovaná by ovšem ručila už podle § 1313 a) obč. zák. za zavinění svých pomocníků při provádění ambulatorního léčení, jestliže by se jim dokázalo zavinění, jež přivodilo škodu žalobkyni.

Ale tomu není tak, jak řečeno. Že léčení diathermickým přístrojem znamená ohrožení zdraví, naprosto neplyne z posudku znalce. Žalobkyně netvrdila, že se reflexivním činem pokusila odstranit olovené plotny a také to by neznamenal zavinění žalovaných, byla-li řádně poučena, že se má proti pálení přístrojem dovolati pomoci ošetřovatelky. Toho poučení se jí podle zjištění dostalo. Správný jest tedy úsudek, že své zranění si způsobila vlastní vinou.

Čís. 15585.

Právní povaha soudního smíru.

Závazek rukojmí zaručivšího se za splnění vyrovnací kvoty nezaniká zásadně tím, že vyrovnací věřitel ujednal s vyrovnacím dlužníkem soudní smír o pohledávce obživlé pro nesplnění vyrovnání.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1936, Rv I 2786/34.)

Žalující tvrdí, že se žalovaný zaručil jako rukojmí a plátce za vyrovnací kvotu dlužníka Františka K-a, domáhá se na žalovaném z tohoto důvodu části vyrovnací kvoty, jež jí (jejímu postupiteli) nebyla dosud zaplacená. Proti žalobě namítl žalovaný, že původní jeho rukojemský závazek zanikl tím, že firma (postupitelka) žalovala vyrovnacího dlužníka o zaplacení zbytku celé pohledávky z důvodu nesplnění vyrovnání a dojednala s ním soudní smír, podle něhož se žalovaný vyrovnací dlužník zavázal zaplatiti na celou pohledávku (§ 57 vyr. ř. z roku 1914) určitou částku. N i ž š í s o u d y zamítly žalobu.

N e j v y š š í s o u d uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Jde jen o to, zda soudním smírem zanikl rukojemský závazek žalovaného. Soudní smír (§ 204 c. ř. s.) jest smlouvou uzavřenou mezi stranami sporu. Jím se upravuje sporný nárok a ukončuje se spor, takže vyžaduje sice po formální stránce určité procesní předpoklady a má také určité procesní důsledky, zejména nastupuje na místo rozsudku a tvoří exekuční titul; ale s hmotněprávního hlediska platí i pro soudní smír, pokud jest narovnáním, všechny předpoklady narovnání podle § 1380 obč. zák. a platí o něm také předpisy §§ 1381 až 1391 obč. zák. Narovnání jest ovšem v § 1380 obč. zák. uvedeno jako »smlouva o obnovu«, tedy jako druh novace, avšak z § 1379 obč. zák. plyne, že každý smír, byť i byl tak pojmenován, nemusí býti novací, neboť se tam praví, že zevrubnější ustanovení o tom, kdo, kdy a jakým způsobem má býti již stávající závazek splněn, jakož i jiná vedlejší ustanovení, jimiž nenastává změna co do hlavního předmětu anebo právního důvodu, nesluší pokládati za smlouvu o obnovu, stejně jako pouhé vystavení no-